

PLÀNOL DEL CASTELL DE MONTJUÏC

CATALÀ

PLANO DEL CASTILLO DE MONTJUÏC

CASTELLANO

INFORMACIÓ PRÀCTICA

HORARI DE VISITA

DE L'1 DE NOVEMBRE AL 28 FEBRER
Obert de dilluns a diumenge, de 10 a 18 h.
Festius inclosos.
Tancat el 25 de desembre i l'1 de gener.

DE L'1 MARÇ AL 31 D'OCTUBRE
Obert de dilluns a diumenge, de 10 a 20 h.
Festius inclosos.

ACCÉS

Metro: L2 i L3 Paral·lel + Funicular de Montjuïc
+ Telefèric/Bus 150
Autobús: 150 (de plaça d'Espanya al Castell)
o 55 + Telefèric/Bus 150

ENTRADA

General: 5 €
Reduïda: 3 €

INFORMACIÓN PRÁCTICA

HORARIO DE VISITA

DEL 1 DE NOVIEMBRE AL 28 FEBRERO
Abierto de lunes a domingo, de 10 a 18 h.
Festivos incluidos.
Cerrado el 25 de diciembre y el 1 de enero.

DEL 1 MARZO AL 31 DE OCTUBRE
Abierto de lunes a domingo, de 10 a 20 h.
Festivos incluidos.

ACCESO

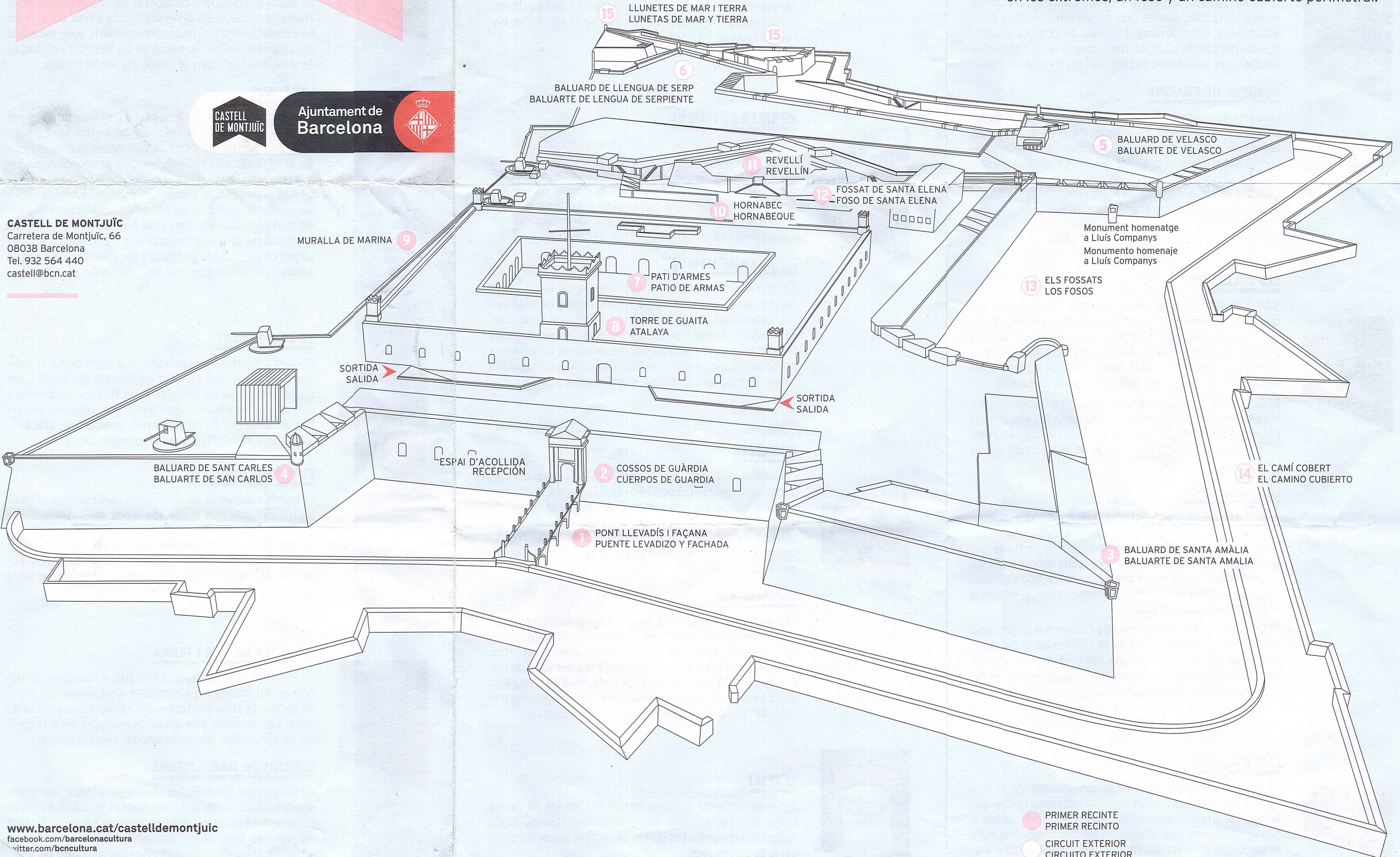
Metro: L2 y L3 Paral·lel + Funicular de Montjuïc
+ Teleférico/Bus 150
Autobús: 150 (de plaza de España al Castillo)
o 55 + Teleférico/Bus 150

ENTRADA

General: 5 €
Reducida: 3 €

El Castell de Montjuïc, tal com ha arribat fins avui dia, és el resultat de la reforma projectada per l'enginyer militar Juan Martín Cermeño el 1751, i executada entre el 1753 i el 1779. Aquesta millora, que tenia com a objectiu completar l'estructura defensiva de la fortalesa, va suposar l'enderrocament d'una part del vell castell, del qual es van conservar les millores realitzades en època del virrei Velasco a finals del segle XVII, i la materialització de noves edificacions sobre una planta trapezoïdal irregular adaptada a la topografia de la muntanya, amb quatre baluards als extrems, un fossat i un camí cobert perimetral.

El Castillo de Montjuïc, tal y como ha llegado hasta nuestros días, es el resultado de la reforma proyectada por el ingeniero militar Juan Martín Cermeño en 1751, y ejecutada entre 1753 y 1779. Esta mejora, cuyo objetivo era completar la estructura defensiva de la fortaleza, supuso el derribo de una parte del viejo castillo, del que se conservaron las mejoras realizadas en época del virrey Velasco a finales del siglo XVII, y la materialización de nuevas edificaciones sobre una planta trapezoidal irregular adaptada a la topografía de la montaña, con cuatro baluartes en los extremos, un foso y un camino cubierto perimetral.

CASTELL DE MONTJUÏC
Carretera de Montjuïc, 66
08038 Barcelona
Tel. 932 564 440
castell@bcn.cat

CASTELL
DE MONTJUÏC

Ajuntament de
Barcelona

1

PONT LLEVADÍS I FAÇANA

Aquests dos elements formen part de les obres de millora defensiva dissenyades per Cermeño el 1751. A la façana principal, hi va projectar un pany de muralla o cortina, d'aproximadament 70 metres, atalussada, que unia els baluards de Santa Amàlia i de Sant Carles. S'hi va dissenyar una portada monumental neoclàssica, amb dues columnes, arquitrav, fris, cornisa i timpà, en la qual es va col·locar, posteriorment, l'escut reial de Carles III de Borbó, que avui es pot veure a l'interior.

PUENTE LEVADIZO Y FACHADA

Estos dos elementos forman parte de las obras de mejora defensiva diseñadas por Cermeño en 1751. En la fachada principal, proyectó un lienzo de muralla o cortina, de aproximadamente 70 metros, ataludada, que unía los baluartes de Santa Amalia y de San Carlos. Se diseñó una portada monumental neoclásica, con dos columnas, arquitrabe, friso, cornisa y tímpano, en la que se colocó, posteriormente, el escudo real de Carlos III de Borbón, que en la actualidad puede verse en el interior.

2

COSSOS DE GUÀRDIA

Un cop travessada la porta, hi ha un túnel cobert amb volta de carreus de pedra, a banda i banda del qual es despleguen dues portes que permeten l'accés a dues grans naus. Originàriament, la nau de la dreta era utilitzada pel cos de guàrdia, mentre que la de l'esquerra allotjava un magatzem de pólvora i material d'artilleria.

CUERPOS DE GUARDIA

Una vez atravesada la puerta, se encuentra un túnel cubierto con bóveda de sillares de piedra, a ambos lados del cual se despliegan dos puertas que permiten el acceso a dos grandes naves. Originariamente, la nave de la derecha era utilizada por el cuerpo de guardia, mientras que la de la izquierda alojaba un almacén de pólvora y material de artillería.

3 4 5 6

ELS BALUARDES

Són estructures defensives que sobresurten dels angles del cos emmurallat de la fortalesa, generalment de forma triangular o pentagonal. S'utilitzen com a plataforma avançada de defensa de l'artilleria, ja que permeten una profunditat defensiva que obliga l'enemic a recular i situar-se més lluny de la fortalesa.

El Castell de Montjuïc consta de quatre baluards, dos localitzats als angles de la cortina de la façana principal, el de Santa Amàlia (3) i el de Sant Carles (4), i dos més situats ja al segon recinte, el de Velasco (5) i el de Llengua de Serp (6).

LOS BALUARTE

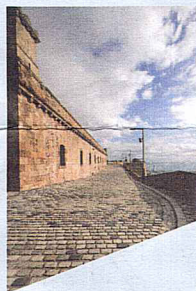
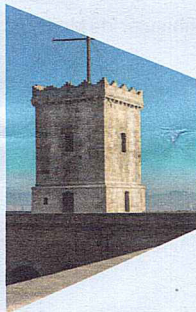
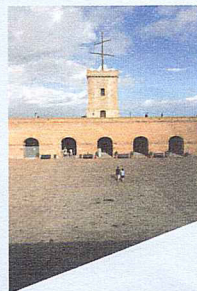
Los baluartes son estructuras defensivas que sobresalen de los ángulos del cuerpo amurallado de la fortaleza, generalmente de forma triangular o pentagonal. Se utilizan como plataforma avanzada de defensa de la artillería, ya que permiten una profundidad defensiva que obliga al enemigo a retroceder y situarse más lejos de la fortaleza.

El Castillo de Montjuïc consta de cuatro baluartes, dos localizados en los ángulos de la cortina de la fachada principal, el de Santa Amalia (3) y el de San Carlos (4), y dos más situados ya en el segundo recinto, el de Velasco (5) y el de Lengua de Serpiente (6).

7

PATI D'ARMES

Al voltant d'aquest espai, el millor protegit de la fortalesa, s'hi disposaven un seguit d'estances rectangulars o casamates alineades i cobertes amb voltes a prova de bomba que allotjaven les dependències més importants de la fortalesa: pavellons dels oficials, ha-

bitatges del governador i dels oficials, estances del capellà i del vigilant de la torre, dispensaris, cantina, fleca, rebost i latrina.

PATIO DE ARMAS

Alrededor de este espacio, el mejor protegido de la fortaleza, se disponían una serie de estancias rectangulares o casamatas alineadas y cubiertas con bóvedas a prueba de bomba que alojaban las dependencias más importantes de la fortaleza: pabellones de los oficiales, viviendas del gobernador y de los oficiales, estancias del capellán y del vigilante de la torre, dispensarios, cantina, panadería, despensa y letrina.

8

TORRE DE GUAITA I COBERTA DEL PATI

L'arquitectura defensiva de l'edat moderna es caracteritza per edificacions de poca projecció en alçat, i és poc usual la construcció de torres. Tanmateix, el Castell de Montjuïc destaca per la presència d'aquesta torre, una reminiscència de la primera construcció defensiva al cim de la muntanya, documentada ja l'any 1073.

ATALAYA Y CUBIERTA DEL PATIO

La arquitectura defensiva de la edad moderna se caracteriza por edificaciones de poca proyección en alzado, y es poco usual la construcción de torres. Sin embargo, el Castillo de Montjuïc destaca por la presencia de esta torre, una reminiscencia de la primera construcción defensiva en la cima de la montaña, documentada ya en 1073.

9

MURALLA DE MARINA

La muralla de marina, de 155 metres de llargada, és el llenç més gran del castell sense interrupció de cap element defensiu. A la fortalesa original del segle XVII, centrada en la defensa dels atacs terrestres, aquest flanc del castell estava poc protegit. La reforma posterior de l'enginyer militar Cermeño va establir la forma definitiva del frontis marítim del castell.

MURALLA DE MARINA

La muralla de marina, de 155 metros de largo, es el mayor lienzo del castillo sin interrupción de elementos defensivos. En la fortaleza original del siglo XVII, centrada en la defensa de los ataques terrestres, este flanco del castillo estaba poco protegido. La reforma posterior del ingeniero militar Cermeño estableció la forma definitiva del frontis marítimo del castillo.

10

HORNABEC

L'hornabec és el conjunt d'elements defensius que separen el primer i el segon recinte del castell, i està format pel glacis, un camí cobert, el revellí, el fossat de Santa Elena i els semibaluards. L'objectiu d'aquesta estructura defensiva era impedir l'accés de les tropes enemigues al primer recinte en el cas que haguessin entrat al segon.

HORNABEQUE

El hornabeque es el conjunto de elementos defensivos que separan el primer y el segundo recinto del castillo, y está formado por el glacis, un camino cubierto, el revellín, el foso de Santa Elena y los semibaluartes. El objetivo de esta estructura defensiva era impedir el acceso de las tropas enemigas al primer recinto en el caso de que hubiesen entrado en el segundo.

11

REVELLÍ

El revellí s'aixeca a l'altra banda del fossat de Santa Elena. Es tracta d'una gran estructura triangular de defensa avançada, l'objectiu de la qual era protegir el llenç de l'hornabec.

REVELLÍN

El revellín se levanta al otro lado del foso de Santa Elena. Se trata de una gran estructura triangular de defensa avanzada, cuyo objetivo era proteger el lienzo del hornabeque.

12

FOSSAT DE SANTA ELENA

A la zona de l'hornabec, presenta un desnivell de 8 metres i està localitzat entre el baluard de Velasco i la muralla de mar.

FOSO DE SANTA ELENA

En la zona del hornabeque, presenta un desnivel de 8 metros y está localizado entre el baluarte de Velasco y la muralla de mar.

ALTRES ELEMENTS EXTERIORS / OTROS ELEMENTOS EXTERIORES

13

ELS FOSSATS

La construcció dels fossats tal com es veuen avui dia és obra de la reforma de Cermeño. La funció i l'origen del fossat no són altres que la millora de la defensa del recinte, ja que proporcionava un increment de l'altura relativa de les edificacions del seu voltant i creava un espai encaixonat i parapetat des de la fortificació. Tradicionalment, els diversos trams s'han batejat en funció del baluard al qual corresponien, amb excepció del segment entre els baluards de Velasco i de Santa Amàlia, conegut com el fossat de Santa Eulàlia.

LOS FOSOS

La construcción de los fosos tal y como se pueden ver hoy día es obra de la reforma de Cermeño. La función y el origen del foso no son otros que la mejora de la defensa del recinto, ya que proporcionaba un incremento de la altura relativa de las edificaciones que lo rodeaban, creando un espacio encajonado y parapetado desde la fortificación. Tradicionalmente, los distintos tramos han sido bautizados en función del baluarte al que correspondían, con excepción del segmento entre los baluartes de Velasco y de Santa Amalia, conocido como el foso de Santa Eulalia.

14

EL CAMÍ COBERT

El camí cobert és un corredor que ressegueix el perímetre exterior que envolta els fossats del castell, entre la part superior del glacis –el terreny en pendent dins d'una fortificació que baixa des del camí cobert fins al camp per dificultar l'aproximació dels atacants a la muralla– i l'extrem de la contraescarpa.

EL CAMINO CUBIERTO

El camino cubierto es un pasillo que resigue el perímetro exterior que rodea los fosos del castillo, entre la parte superior del glacis –el terreno en pendiente dentro de una fortificación que baja desde el camino cubierto hasta el campo para dificultar la aproximación de los atacantes a la muralla– y el extremo de la contraescarpa.

15

LLUNETES DE MAR I TERRA

La reforma de Cermeño, centrada a reforçar les defenses del castell, va incorporar les llunetes de mar i de terra a la zona posterior del baluard de Llengua de Serp. Les llunetes són baluards exempts amb l'objectiu de consolidar les defenses del segon recinte.

LUNETAS DE MAR Y TIERRA

La reforma de Cermeño, centrada en reforzar las defensas del castillo, incorporó las lunetas de mar y de tierra en la zona posterior del baluarte de Lengua de Serpiente. Las lunetas son baluartes exentos con el objetivo de consolidar las defensas del segundo recinto.

